

В.А. БАЗАКУЦА – ПРОФЕСОР ХПІ
Кривоніс С.С.
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків

Володимир Арсентійович Базакуца народився 8 жовтня 1925 року в станиці Григорополіська Ставропольського краю в родині поштового службовця. З серпня 1942 року по листопад 1945 року проходив службу в лавах Червоної армії. Обороняв Північний Кавказ, а потім і звільняв його від фашистських загарбників. В армії був рядовим, виконував обов'язки станкового кулеметника, телеграфіста і потім авіасигнальника. Звільняв Україну, беручи участь в боях по лінії Краснодар-Донбас-Запоріжжя-Київ-Житомир-Рівне-Ковель. Потім визволення Польщі і її столиці Варшави, взяття Берліна. Нагороджений бойовими орденами і медалями.

У 1949 році В.А. Базакуца після закінчення з відзнакою Ставропольського педагогічного інституту отримує направлення в рідний вуз, в стінах якого вперше приступає до педагогічної діяльності. У 1953 році вступає до аспірантури при кафедрі загальної та експериментальної фізики Харківського політехнічного інституту. З цього моменту і до кінця життя вся його професійна діяльність пов'язана з цією кафедрою. У складі колективу кафедри він проходить шлях від аспіранта до керівника колективу, професора, доктора фізико-математичних наук, отримує високе звання заслуженого працівника вищої школи.

У 1958 році успішно захищає кандидатську дисертацію по мас-спектрометрії. Молодий кандидат наук активно включається в навчально-методичну роботу кафедри фізики ХПІ. Очолюючи навчально-лабораторний практикум кафедри, старший викладач Базакуца ініціює створення нових лабораторних завдань, вносить в цю роботу великий особистий внесок.

У 1962 році керівництво однієї з найбільших кафедр ХПІ вчена рада інженерно-фізичного факультету довіряє молодому доценту В.А. Базакуце.

Він керував кафедрою без малого чотири десятиліття, до свого уходу з життя 11 лютого 2000 року.

Це були роки безперечних успіхів і досягнень колективу кафедри і його завідувача. Але кожен успіх, кожне досягнення не приходили самі по собі. Їм щоразу передбувало рішення серйозних проблем - наукових, методичних, організаційних. Чималу роль у вирішенні цих проблем зіграли такі якості Володимира Арсентійовича, як відповідальність за доручену справу, наполегливість в досягненні поставленої мети, уміння працювати з людьми, побачити їх сильні сторони, нерозкритий потенціал.

В якості основного напрямку наукової роботи кафедри Володимир Арсентійович вибирає дослідження складних халькогенідних напівпровідників. За результатами цих досліджень під його керівництвом захищають кандидатські дисертації. У 1979 році В.А. Базакуца захищає дисертацію на присвоєння наукового ступеня доктора фізико-математичних наук.

Робота колективу кафедри з дослідження складних халькогенідних напівпровідників набуває популярності не лише в Україні, а і за її межами.